stlaus

Dryjowii Simonis: Sertum ex lectis Musarum floribus in auspicatissimas novi anni ferias D. Stanislao Kędzierski contextum.

SERTVM
Ex lætis Musarum floribus
IN AVSPICATISSIMAS NOVI ANNI FERIAS

Admodum Reuerendo in Christo Patri Domino,

D. Stanislao Kędzierski,

OFFICIALI, DECANO, ET PRÆPOSITO LVCOVIEN: RADZYnenque. Domino & Fautori. debito obseruantiæ cultu venerando contextum

A

SIMONE DRYIOWIO ZARCENSE
Artium liberalium & Philosophiæ Baccalaureo.

CRACOVIÆ,
ANNO DOMINI, 1607.

Admodum Reuerende Domine,

Patrone colendiſsime.

PERDIV *mecum etiam atque etiam deliberabam, quonam teſtimonio, aut argumento, pro tuis in me ſingularibus ſtudiis, perpetuam erga te meam obſeruantiam, fidem, & amorem atteſtarer: at cum voluntas nunquam, occaſio ſemper mihi defuerit; quaſi vero ſubiectus negligentiæ, obtorpueram. Nunc autem eos dies illuxiſſe, cum nemo Chriſti fidelium ignoret; quibus cum aduenerit, adeo magna lætitia puris mentibus, caſtiſque cordibus mortalium, vt læti (iuxta conſuetudinem illam veterum, quorum inſtitutionibus vita noſtra formatur) non modo ſeſe mutuis oblectent muneribus; verum etiam viciſsim ſibi gratulantes, fælicem exorientis anni decurſum precentur. In hac tanta communi lætitia, ſoluſne ego mœrens tacebo ac conquieſcam? minime.* Te STANISLAE KEDZIERSKI. *Fautor ampliſsime appello, te ad lætitiam prouoco, tecum lætari deſidero: tibi hunc annum, & multos alios fæliciſsimos, hiſce meis breuibus verſiculis, optare ac precari aueo: tu igitur quicunque illi ſint acceptos habeas, oro obteſtorque. Ego quidem ſi tibi non ingratos eſſe cognouero ſpondeo ac recipio fore, vt arduos montes Muſarum frequentius inuiſam, folnteſque largius bibam, & fructus vberiores aliquando ad te ipſum adferam. Deus Præpotens optimam, & maximè diuturnam valetudinem tibi præſtet, efficiatque (quod enixè precor) vt in tua tutela perpetuò viuam. Vale vir clariſsime, & me qui tibi mancipatus ſum, in numerum tuorum celeriter aſſumito. In Gymnaſio ad S. Nicolaum extra muros Cracouien: IV. Non: Ianuar: Anno ab effracto ſerpentis capite.* M DC VII.

Admodum Reueren: P. T.

Summa obſeruantia colens

Simon Dryiovius Zarcen:
Art: Bacc: Senior Scholæ
ad S Nicolaum extra muros Cracouien.

Nunc totus orbis lætitiam ſonet.

ALme Sol curru nitido relaxas
Cum diem ; venti gelidæq́, nubes
Concidunt, rident generantur amplo,
Quæq; ſub orbe:
Quem lauas vultum rapidis in vndis,
Quos ſolo ſpargis radios coruſcos,
Hos caue promas : teneantur vmbra
Noctis opacæ.
Clarior te plus rutilat ſub alto
Orbe, Sol Chriſtus Superûm propago,
Luce cum Iani, redeunt in aurum
Tempora priſcum :
Iam nouum lumen nouus annus atque
Squallidis pulchrè nituêre terris
Nuper, apparetq; beata pleno
Copia cornu.
Lætus in præſens animus ſit, atræ
Sint procul curæ, manibus decoris
Thura Diîs dentur cito ferte læta
Gaudia cuncti.
Sæculo lætas referente luces
Clare KĘDZIERSKI Venerande Fautor
Fronte iucunda, cape læta lætus,
Linque ſeuera.

Sit tibi fælix nouus annus iste ;
Faustior semper redeat : senectam
Afferat sanam : Pylii senisq;
Sæcula præstet.
Dii tuis cœptis faueant benigni ,
Supplici semper prece quos fatigo.
Sis mei tantum memor. O meorum
Finis amorum.

Suppleat Musa vices.

FOntis Gorgonei cohors sacrata,
Præsertim mea cultior Thalia
Te supplex tuus expeto sodalis,
Si non est graue, nec nimis molestum ,
Anni tempora cum noui reposcunt ,
Ito promta mei domum Patroni.
Quid mandem tibi quæris ? ore suaui
Sic post basia multa delicata
Dices protinus. O decus bonorum ,
Te saluere iubet cliens fidelis,
Et te viuere Nestoris senectam
Optat. Sisq; sui memor precatur.

Cum

Cum gaudent omnia gaude.

NAſcitur vt terris ſoboles Sacrata Tonantis:
Non audita prius gaudia mundus habet.
Exultat cælum, tellus, mare, limbus & aër,
Aligeri gaudet tota corona chori,
Omnia lætifico reſonāt nunc compita plauſu,
Tollit honoratum iam Themis alma caput.
Congaude cunctis KĘDZIERSKI clare, nouumq;
Annum fortunent, Numina celſa, tibi.
Vt valeas fælix (pereant crudelia fata)
Et ſerus ſubeas tecta beata Deûm.

Concinna Paraphraſis.

POniewaž ták wiele ieſt ná Páńſkim podworzu
Weſela/ w niebie/ w ſtáyni/ ná powietrzu/ w morzu.
Cny Proboſzczu Lukowſki/ podweſel też śiebie/
Bo twe cnoty do niebá záprowádzą ćiebie.

Nate ſuſcipe vota noſtra CHRISTE.

HÆc eſt illa dies magno memorabilis ortu,
Qua peperit ſalua virginitate parens:

Illa

Illa dies agitur, qua orbis Sator Arbiter æui,
Paruulus humano corpore natus adest:
Salue parue puer, fælicibus edite stellis,
Spes populi, mundi gaudia, matris amor.
Nate faue: nostræ venis ergo salutis in orbem,
Te precor ad laudes flectere verba meas.
Ad tua gaudebat veluti cunabula Ioseph,
KEDZIERSKI haud aliter gaudeat arce Poli.

Paraphrasis.

NAstał on dźień / ktorego Pan Niebá y ziemie /
W ciele ná świát wyzwolić przyszedł ludzkie plemie.
Witay Dźiećię máluczkie / z niebá dány Pánie /
Już lud vsność / świát rádość ma / mátká kochánie:
Prośim / gdyś dla nas przyszedł w te ziemskie niskośći /
Jákieś wszelkiemu ziáwił stworzeniu rádośći.
Mátce / bydłu / pásterzom / Oycu Jozephowi /
Też rácz dáć Lukowskiemu wiecznie Proboszczowi.

Fata manent omnes.

SI vellent mea vota Dii præstare secundi,
Quæ meus ardenti pectore fundit amor.
Immortale tuum caput esset, & æthera primùm,
Tunc peteres, mundi machina quando ruet.

Sed

Sed quia fatorum lex est immota; nec vlli
Parcere vel summo, mors truculenta, solet.
Viue diu, & Pylii superato Nestoris annos,
Detq; tuæ vitæ prospera cuncta Deus.

Paraphrasis.

GDyby mi to Bog zdárzył / czegoć tu winczuię
Z miłośći / ktora wielka w sercu k tobie czuie:
Zyłbyś czás bárzo długi / á ná końcu wieku /
Napierwey byś był w niebie / co wielka człowieku.
Lecz mamy twárde práwo / że śmierć zła żadnemu
Nie przepuśći / choćby też y nazacnieyszemu:
Zyyże długo szcześliwie / wieki Nestorowe /
Niechayći da Bog szcześćie ná wszytko gotowe.

Voluisse sat est.

Fautor parua mei lætus munuscula census,
Non quæ sint; sed qua, suscipe, mente, data.

